Р Е Ш Е Н И Е
№ 2993

гр. София, 08.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова
Бранимира Митушева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **11792** по описа за **2013** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. И. А. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 27.06.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 100 състав по Н. дело № 11987/2012г.
В касационната жалба са развити доводи за незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение, като постановено при необоснованост на правните изводи. Възразява се, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства не е доказано по безспорен и несъмнен начин факта на осъществяване на административното нарушение. Касаторът счита, че първоинстанционният съд неправилно е тълкувал нормата на закона. Иска се отмяна на съдебното решение и на наказателното постановление, алтернативно да се намали размера на наложените наказания до предвидения в закона минимум.
Ответникът – СДВР – ОПП, редовно призован, не изпраща представител в съдебното заседание на касационната инстанция и не взема становище по жалбата.
Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Със съдебно решение от 27.06.2013г. по нахд № 11987/2012г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 211 от 01.02.2012г., издадено от ифз зам. началника на отдел „ПП" - СДВР, с което на А. И. А. на основание чл. 178, ал. 1, т. 2, предл. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 2 000 лева за извършено нарушение по чл. 146, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лева за нарушение по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП.
За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля М. В. М. и свидетеля К. С. И., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил нарушения по смисъла на чл. 146, ал. 1 и чл. 147, ал. 1 от ЗДвП, а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Наложените наказания, според първостепенния съд са правилни, съобразно предвидения в ЗДвП минимален размер.
Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 03.01.2012 г., около 07.40 часа, в [населено място], по автомагистрала „Т.", посока Нови хан в района на КПП „В.", А. А. е управлявал товарен автомобил „Пежо Б." с ДК [рег.номер на МПС] , с изменена конструкция – по документи автомобилът бил товарен бордови, а в действителност бил преправен в специализиран автомобил за превоз на леки автомобили, както и без знак и талон за годишен технически преглед. На касатора е бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 211/03.01.2012г., който бил предявен на същия и той го подписал без възражение. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и обжалваното наказателно постановление.
При правилно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 100 състав фактическа обстановка настоящият състав намира, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му. И в АУАН № 211/03.01.2012г. и в НП № 211/01.02.2012г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено.
По съществото на спора СРС, НО, 100 състав правилно е установил, че А. И. А. е осъществил виновно състава на нарушенията по чл. 146, ал. 1 и чл. 147, ал. 1 от ЗДвП,

както и че законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора. Съгласно чл. 146, ал. 1 от ЗДвП изменение в конструкцията на регистрираните пътни превозни средства и индивидуално одобряване на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите - членки на Европейския съюз, или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, се извършват при условия и по ред, определен с наредба от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Съгласно чл. 147, ал. 1 от ЗДвП регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета, с изключение на пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, мотопедите и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. В процесния случай по делото пред СРС не са ангажирани от касатора доказателства, които да оборят констатациите на административно-наказващия орган, а именно, че изменението на конструкцията на управляваното от касатора моторно превозно средство е станало по съответния ред, както и че товарният автомобил е минал през задължителния периодичен преглед за проверка на техническата му изправност. Такива доказателства не са представени и пред настоящата съдебна инстанция.

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение съставът на първоинстанционния съд не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 във вр. ал. 3 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН да съставляват основания за касиране на решението. Решението е постановено при подробна и задълбочена преценка и обсъждане на всички събрани в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства, включително и на свидетелските показания на свидетеля М..

Настоящата решаваща инстанция, приема, че решението не може да бъде отменено и на основание чл. 348, ал. 1, т. 3 във вр. ал. 5 от НПК, защото наложеното наказание не е явно несправедливо.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 27.06.2013г. на СРС, НО, 100 състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 27.06.2013г. по НАХД № 11987/2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 100 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.